

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 7 lutego 2013 r.

DOLiS/DEC- 104/13/7315,7320,7323

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana J.M., wniesionej również w imieniu reprezentowanej przez niego Pani H.M., na przetwarzanie ich danych osobowych przez B. S.A. oraz przez Biuro Informacji Kredytowej S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. Modzelewskiego 77a

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura GODO wpłynęła skarga Pana J.M., wniesionej również w imieniu reprezentowanej przez niego Pani H.M., zwanych dalej Skarżącymi, na przetwarzanie ich danych osobowych przez B. S.A., zwany dalej Bankiem, i przez Biuro Informacji Kredytowej S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. Modzelewskiego 77a, zwane dalej BIK S.A. Skarżący podał, że dnia [...] lipca 2000 r. podpisał z W. S.A. III Oddział w P. umowę o kredyt hipoteczny nr [...] w wysokości [...] zł na zakup nieruchomości gruntowej zabudowanej zlokalizowanej w P. (kopia w aktach sprawy), w której jako poręczyciela wskazano Panią H.M. Skarżący podniósł, że z informacji, którą uzyskał z BIK S.A., wynika, że z ww. umowy powstały dwie umowy z ww. daty na kwotę [...] zł: 1) kredyt na zakup usług i papierów wartościowych „odzyskany – czyli spłacony nie wiadomo przez kogo”, 2) „kredyt mieszkaniowy, cel finansowania nie znany (...) status płatności windykacja prowadzona przez bank bez odsetek w stosunku tylko do należności wymagalnych bez tytułu egzekucyjnego”. Skarżący wskazał, że takich umów nie podpisywał ani nie otrzymał pieniędzy. Wniósł o wszczęcie postępowania, a w razie potrzeby skierowanie sprawy do prokuratury okręgowej. Podniósł, że Bank na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.) „miał prawo przetwarzać moje i żony dane (...) stanowiące tajemnicę bankową po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy kredytowej nr [...] z dnia [...].07.2000. Informacje te mogły być i były przetwarzane przez instytucje uprawnione na podstawie przepisów prawa bankowego przez Biuro Informacji Kredytowej S.A.”. Wg Skarżącego doszło do „oszustwa przy przetwarzaniu danych moich i żony (...) w pismach z dnia [...].09.2007 r Bank podał, że będzie przetwarzał moje

i żony dane związane z kredytem hipotecznym nr [...] (...) w raportach przetwarzał dane dotyczące kredytów i kwot których ja nie otrzymałem ani żona nie poręczała. (...) bezprawnie został w raporcie BIK-u z dnia [...] kwietnia 2011r wykreślony rachunek nr 3 kredytu na kwotę [...] zł (...). Bank posiada trzy umowy kredytowe zawarte ze mną i poręczone przez żonę, na kwoty [...] zł razy 3 (...) Kredyt udzielony w sposób nieprawidłowy według umowy nr [...] (...) nie został w ogóle przetwarzany przez administratora danych co spowodowało, że spłacone moje pieniądze do banku tytułem tego kredytu zostały przez bank ukradzione”.

W uzupełniającym skargę piśmie z dnia [...] czerwca 2011 r. Skarżący wniósł do Generalnego Inspektora o przywrócenie stanu zgodnego z prawem poprzez usunięcie uchybień, uzupełnienie, uaktualnienie i sprostowanie w zakresie przetwarzania danych osobowych wynikających z umowy kredytowej nr [...] z dnia [...] lipca 2000 r.

W piśmie z dnia [...] sierpnia 2011 r. Skarżący podał, że naruszenie ochrony danych osobowych jego i jego żony przez Bank polegało na tym, że Bank zamierzał przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy kredytowej nr [...] zawartej przez Skarżących z Bankiem, jednak: „Ten kredyt nigdy nie był przez BIK w Warszawie przetwarzany (...) Bank poprzez BIK przetwarzał historię kredytów moich i mojej żony jako dwa inne kredyty w kwocie [...] zł zaciągnięte w dniu [...].07.2000 na różne potrzeby, kredyt na zakup towarów, usług i papierów wartościowych oraz kredyt mieszkaniowy. Ja nigdy takich kredytów nie otrzymałem, żona nie poręczała (...). Bank nie posiada umów dotyczących tych kredytów i nie posiada bankowych tytułów egzekucyjnych i dowodów wypłat pieniędzy. (...)Bank w kwietniu 2011r kredyt przeznaczony na zakup towarów i usług jako spłacony, odzyskany (nie wiadomo przez kogo, gdzie i kiedy) i wykreślił go”.

W wyjaśnieniach udzielonych w sprawie przez Bank wskazano, że:

- 1) W dniu [...] lipca 2000 r. Bank zawarł ze Skarżącym umowę [...] o kredyt hipoteczny [...]; poręczycielem była żona Skarżącego, Pani H.M.
- 2) Bank przetwarza dane osobowe Skarżących w Zbiorze Danych Klientów Banku w zakresie: imiona i nazwisko, dane adresowe, nr PESEL, nr dowodu osobistego, imię ojca, miejsce i data urodzenia, numery telefonów, obywatelstwo, informacje o sytuacji zawodowej, finansowej i rodzinno-majątkowej, dane dotyczące produktów bankowych i dane z raportu BIK na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) w celu dochodzenia roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej oraz na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy w związku z art. 74 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 ze zm.).
- 3) Bank udostępnił BIK SA dane osobowe Skarżących (Skarżącej - z tytułu poręczenia) w zakresie: imię i nazwisko, nr PESEL, data urodzenia, seria i nr dokumentu tożsamości, dane adresowe, obywatelstwo, płeć, informacje dotyczące zobowiązania, informacje o zgodzie z art. 105a Prawa bankowego, odnośnie do zobowiązania wynikającego z ww. umowy. Ww. dane przekazywano do BIK S.A. jako rachunku obsługiwanego nieterminowo i znajdującego się w windykacji.
- 4) Skarżący dopuścili się zwłoki powyżej 60 dni w spłacie zobowiązania z kredytu hipotecznego, którego dotyczył kwestionowany przez nich wpis w BIK S.A.
- 5) Z powodu zaległości w wykonywaniu zobowiązań wynikających z ww. Bank wypowiedział ją dnia [...] grudnia 2002 r., a dnia [...] lutego 2003 r. wystawił przeciwko Skarżącym bankowy tytuł egzekucyjny nr [...], któremu Sąd Rejonowy w P. nadał klauzulę wykonalności w dniu [...] lutego 2004r. Na tej podstawie Bank wszczął postępowanie egzekucyjne.

- 6) Skarżący zwracał się do Banku z wnioskiem o zakończenie postępowania egzekucyjnego dla ww. umowy kredytowej i usunięcie wpisu.
- 7) W piśmie z dnia [...] lipca 2012 r. Bank podał, że na podstawie porozumienia zawartego w dniu [...] lipca 2012 r. ze Skarżącymi Bank „zawnioskował do komornika o umorzenie postępowania egzekucyjnego, zobowiązał się nie realizować roszczenia objętego przedmiotowym tytułem wykonawczym oraz dokonać wykreślenia danych z Biura Informacji Kredytowej. Celem wykonania powołanego wyżej porozumienia Bank dokonał odpisania wierzytelności oraz złożył wniosek o usunięcie danych z bazy BIK S.A.”.
- 8) W piśmie z dnia [...] września 2012 r. Bank dodał, że do dnia sporządzenia tego pisma do Banku nie wpłynęło postanowienie o umorzeniu postępowania i nie doszło jeszcze do zakończenia postępowania egzekucyjnego.

BIK S.A. wyjaśnił, że Bank i BIK S.A. łączy umowa w sprawie gromadzenia, przetwarzania i udostępniania informacji z dnia [...] listopada 2004 r. Wskazano, że dane osobowe Skarżących w zakresie umowy kredytu mieszkaniowego z dnia [...] lipca 2000 r. wprowadzono do zbioru BIK S.A. przez Bank dnia [...] kwietnia 2006 r. na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego i ww. umowy, zaś: „Jeżeli Bank przed (...) [...] marca 2006 r. wprowadzał, a następnie usuwał i ponownie wprowadzał przedmiotowy rachunek do zbioru danych BIK, to BIK nie jest w stanie potwierdzić tego faktu ponieważ nie dysponuje już danymi archiwalnymi dotyczącymi wsadów z lat 2001-2005”. Podano, że ww. rachunek ma status rachunku otwartego w windykacji i jest przetwarzany w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego i w celu stosowania metod statystycznych. Jednak w piśmie z dnia [...] sierpnia 2012 r. BIK S.A. podał: „przedmiotowy rachunek został usunięty przez Bank ze zbioru BIK w dniu [...] lipca 2012 r.”.

Dnia [...] września 2012 r. do Biura GODO wpłynęło pismo Skarżącego z dnia [...] września 2012 r., w którym podniósł: „W związku z zawartą ugodą notarialną z bankiem BZ WBK SA oddział w P. dotyczącą spłaty kredytu i wykreślenia moich i żony danych z Biura Informacji Kredytowych w Warszawie prowadzenie dalej sprawy przez Biuro Generalnego Inspektora jest zbyteczne. Proszę zatem o wydanie postanowienia o zakończeniu sprawy dotyczącej przetwarzania danych związanych z bankiem i BIK-iem”.

W odpowiedzi na pisma Generalnego Inspektora z dnia [...] października 2012 r. (znak: [...]) Bank i BIK S.A. oświadczyły, że nie sprzeciwiają się umorzeniu postępowania w tej sprawie.

Wobec powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy ma fakt, że w toku postępowania zainicjowanego skargą Pana J.M., złożoną również w imieniu jego żony, Pani H.M., na przetwarzanie ich danych osobowych przez Bank i BIK S.A. Skarżący w związku z ugodą zawartą z Bankiem i usunięciem danych osobowych Skarżących z BIK S.A. wniósł w piśmie z dnia [...] września 2012 r. o zakończenie postępowania prowadzonego przez GODO.

W myśl art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. W myśl art. 105 § 2 Kpa organ administracji publicznej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której

żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym.

Według doktryny: „Umorzenie postępowania na mocy art. 105 § 2 kpa nie różni się w skutkach prawnych od umorzenia obligatoryjnego na podstawie art. 105 § 1, albowiem w obu przypadkach ma miejsce bezprzedmiotowość postępowania. Z tym tylko zastrzeżeniem, że przepis art. 105 § 1 odnosi się do przypadków zobiektywizowanych, natomiast przepis § 2 odnosi się do sytuacji, w której strona postępowania odstępuje od żądania rozstrzygnięcia decyzją o istocie sprawy, dotyczącej jej interesu prawnego lub obowiązku. Nie oznacza to, że ten interes prawny lub obowiązek przestaje istnieć, ale dla strony traci doniosłość prawną rozstrzygnięcie o nich w decyzji administracyjnej, a więc jest to bezprzedmiotowość względna, bo odnoszona do treści żądania strony, które było podstawą wszczęcia postępowania” („Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, B.Adamiak, J.Borkowski, 7. wyd., Wyd. C.H.Beck, Warszawa 2005, s. 489). Także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 marca 1997 r. (sygn. akt I SA/Po 1281/96) orzekł: „Cofnięcie żądania wszczęcia postępowania jest równoznaczne z wystąpieniem o umorzenie tego postępowania. Oznacza ono bowiem, że strona nie jest już zainteresowana merytorycznym rozpoznaniem sprawy”.

W niniejszej sprawie pismo Skarżącego z dnia [...] września 2012 r. uznać należy za żądanie umorzenia postępowania zainicjowanego jego skargą wniesioną do GODO. Jednocześnie pozostałe strony tego postępowania: Bank i BIK S.A. złożyły do akt sprawy oświadczenia, że nie sprzeciwiają się umorzeniu postępowania w tej sprawie. W ocenie Generalnego Inspektora nie zachodzi także przesłanka sprzeczności z interesem społecznym, rozumianym jako interes, który dotyczy większej liczby osób, podczas gdy niniejsza sprawa odnosi się wyłącznie do praw Skarżących.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że w sprawie zostały spełnione przesłanki umorzenia postępowania na podstawie art. 105 § 2 Kpa.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).